

कुमुद

आनूपास्तेषु विज्ञेयाः श्लेषना वातकौपनाः” ॥
 इति हारीते प्रथमस्थाने ११ अध्यायः ॥
 कुमुदबान्धवः, पुं, (कुमुदस्य बान्धवः) चन्द्रः । क-
 पूर्णः । इत्यमरः । १ । ३ । १३ ॥
 कुमुदवती, स्त्री, (कुमुदानि सन्त्यस्यां इति । मतुप्
 मस्य वः ङीप् ।) कुमुदती । कुमुदसमूहः । इत्य-
 मरटीकायां भरतः ॥
 कुमुदा, स्त्री, (कुम्भितं मोदते । कु + मुद् + कः ।
 टाप् च ।) कुम्भिका । पाना इति भाषा । गम्भा-
 रीवृद्धः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥
 (अस्याः पर्याया यथा,—
 “श्रीपर्णी काष्मरी भद्रा गम्भारी गोपभद्रिका ।
 कुमुदा च सदा भद्रा कटफलं कृष्णवृत्तिका” ॥
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥) शालपर्णीवृद्धः ।
 धातकीवृद्धः । कटफलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कुमुदावासः, पुं, (कुमुदानां आवासः । कुमुदानि-
 आवासस्य वा । आ + वस् + अधिकरणे घञ् ।)
 कुमुदप्रायदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥
 कुमुदिका, स्त्री, (कौ भूमौ मोदते इति । मुद् +
 कर्त्तरि यञ् टाप् अत इत्वञ् ।) कटफलः ।
 इत्यमरः । २ । ४ । ४० ॥ (अस्याः पर्याया
 यथा,—
 “कटफलः सोमवल्कश्च कैटर्थः कुम्भिकापि च ।
 श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्राभद्रवतीति च” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । गुणा-
 खास्य कटफलशब्दे वृत्ताः ॥)
 कुमुदिनी, स्त्री, (कुमुदानि सन्त्यस्याम् । कुमुद +
 इनिः ङीप् ।) कुमुदयुक्तापुष्करिण्यादिः । कुमुद-
 समूहः । कुमुदलता । इति भरतः ॥
 (यथा भमरावृत्ते । ७ ।
 “अलिरेसौ नलिनीवगवल्गुभः
 कुमुदिनी कुलकेलिकलारसः ।
 विधिवशेन विदेशमुपागतः
 कुटजपुष्परसं वज्रं मन्यते” ॥)
 तत्पर्यायः । कुमुदती २ । इत्यमरः । १ । १० ।
 ३६ ॥ उत्पत्तिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥ क्लृप्त
 सुदि इति भाषा ॥
 कुमुदिनीपतिः, पुं, (कुमुदिन्याः पतिः वल्गुभः ।)
 चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥
 कुमुदी, स्त्री, (कुमुद + स्त्रियां ङीप् ।) कटफलः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 (अस्या गुणादयः कटफलशब्दे ज्ञातव्याः ॥)
 कुमुदेशः, पुं, (कुमुदानां ईशः) चन्द्रः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 कुमुदवी, स्त्री, (कुमुद + “कुमुदनङ्वेतसेभ्यो झ्युत्” ।
 ४ । २ । ८७ । इति झ्युत् “मादुपधायाश्च” ।
 ८ । २ । ६ । इति मस्य वः । उगितश्चेति ङीप् ।)
 कुमुदिनी । इत्यमरः । १ । १० । ३८ ॥
 (यथा, भट्टिकाव्ये । २ । ६ ।
 “प्रभाववाताहतकम्पिताकृतिः
 कुमुदतीरेणपिशङ्गविग्रहम् ।
 गिरास भङ्गं कुपितेव पद्मिनी

कुम्भः

न मानिनीशं सद्येतदन्यसङ्गमम्” ॥
 अस्याः पर्याया यथा,—
 “कुमुदती कैरविका तथा कुमुदिनीति च” ।
 गुणाखास्या कुमुदिनीशब्दे ज्ञेयाः । इति भावप्रका-
 शस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 कुमुदाख्यनागराजस्य यवीयसी स्वसा सा तु
 रामचन्द्रपुत्रस्य कुशस्य पत्नी ।
 यथा, रघुः १७ । ६ ।
 “तं स्वसा नागराजस्य कुमुदस्य कुमुदती ।
 अन्वगात् कुमुदानन्दं शशङ्कामिव कौमुदी” ॥
 कौमुदीपान्तर्गतानां सप्तनदीनामेका नदी ।
 यथा, विष्णुपुराणे । ४ । ५५ ।
 “गौरी कुमुदती चैव सन्ध्याराजिर्नगोजवा ।
 क्षान्तिश्च पुण्डरीका च समैता वर्मनिभगा” ॥)
 कुमुदान्, जि, (कुमुद + “कुमुदनङ्वेतसेभ्यः” । ४ ।
 २ । ८७ । इति झ्युत् मस्य वः ।) कुमुदवल्गु-
 देशः । इत्यमरः । २ । १ । ६ ॥
 (यथा रघुवंशे ४ । १६ ।
 “हंसश्रेणीं तारास कुमुदस्य च वारिधु ।
 विभूतयस्तदीयानां पर्यस्ता यशसामिव” ॥)
 कुमुदकः, पुं, (कुं एवमौ मोदयति । कु + मुद् +
 क्तिच् + यञ् ।) पृथिव्याः भारवतारणादिशीला-
 कर्मभिः सन्वेष्टामानन्दकारकत्वात् तस्य तथा-
 त्वम् । विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥
 कुम्भः, जि, (कुम्भति कुम्भवति वा । कुपि वेष्टने +
 षच् इदित्वात् नुम् ।) बाङ्गकुण्डः । इति जटा-
 धरः । कोपा इति भाषा ॥
 कुम्बा, स्त्री, (कुपि वेष्टने + षच् टाप् च ।) सुग-
 ह्नावृत्तिः । असृष्ट्यादिदर्शनवारणाय वेष्टनम् ।
 इत्यमरः । २ । ७ । १८ ॥ (यथा तैत्तिरीयसंहि-
 तायाम् । “तस्मिन्नुदीचीनकुम्बां श्रम्यां निद-
 धाति” ॥ तथा शङ्करकविकृते अम्बावृत्ते । ७ ।
 “कुम्बावतीसमविडम्बा गलेन जवनुम्बाभवीणास-
 विधा शं बाङ्गजेयशशिविम्बाभिराममुखसम्बाधि-
 तस्त्वभरा” ॥ इति ॥)
 कुम्भं, स्त्री, (कुं भूमिं उम्भति गन्धेन पूरयति । कु +
 उन्म पूरणे + षच् ।) शकम्बादित्वात् साधुः ।
 गुग्गुलुः । इत्यमरः । २ । ३ । १३४ ॥ चिहत् ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 कुम्भः, पुं, (कुं भूमिं उम्भति जलेन । उन्म + षच् ।
 शकम्बादित्वात् साधुः) घटः । अस्य परिमाणं
 कलसशब्दे ब्रूयम् । गजकुम्भः । हस्तिशिरसः
 पिण्डद्वयम् । इत्यमरः । ३ । ३ । १३४ ॥
 (यथा प्रसन्नराघवे,—“तैः किं मत्तकरीन्द्रकुम्भ-
 कुहरेनारोपणीयाः कराः” ॥) कुम्भकर्णपुत्रः ।
 (यथा, गोः रामायणे । ५ । ७६ । १५ ।
 “सुतोऽथ कुम्भकर्णस्य कुम्भः परमकौपनः ।
 अत्रवीत् परमकुञ्जो रावणं लोकरावणम्” ॥)
 वेश्यापतिः । इति विश्वमेदिन्यौ । समाधिविशेषः ।
 प्राणायामाङ्गकुम्भक इति यावत् । इति धरणी ॥
 (प्रज्ञापुत्रः । यथा महाभारते १ । ६५ । १६ ।
 “प्रज्ञादस्य त्रयः पुत्राः स्थाताः सर्वत्र भारत ! ॥

कुम्भकः

विरोचनश्च कुम्भश्च निकुम्भश्चेति भारत !” ॥
 विष्णुः । यथा महाभारते १३ । १४६ । ८२ ।
 “अर्चिश्चानर्चितः कुम्भो विशुद्धात्मा विशोधनः” ॥)
 द्रोणद्वयपरिमाणम् । ६४ खेर इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । सूर्यः २ । इति वैद्यकपरिभाषा ॥
 मेधादिवादशराश्रयन्तर्गतैकादशराशिः । तस्य
 पर्यायः । हृद्रोगः २ । इति दीपिका ॥ स
 च धनिष्ठाशेषाङ्गसम्पूर्णशतभिषाद्युक्तपूर्वभाद्रपदा
 प्रथमपादत्रयेण भवति । अस्याधिष्ठात्री देवता
 कलसधारी एतथः । स तु श्रीर्षोदयः । चरण-
 रहितः । मध्यसन्तानः । मध्यमस्त्रीसङ्गः । कुर्वूर-
 वर्णः । वनचारी । वायुराशिः । स्थिग्धः । उष्णः ।
 अर्द्धस्वरः । वातपित्तकफप्रकृतिः । श्रद्धवर्णः ।
 पश्चिमदिक्स्थामी । स्थापङ्गः । तत्र जातफलम् ॥
 “मेधावी । हस्तिघोटकधनेश्वरो दन्तपीडायुक्तः
 खेहशून्यः” । इति ज्योतिषम् । जन्मकालीनचन्द्रा-
 न्मितेन्द्राशिफलम् ।
 “अलसतासहितोऽन्यसुतप्रियः
 कुशलतः कलितोऽतिविचक्षणः ।
 कलसगामिनि शीतकदं नरः
 सदसि सज्जनमानसुरोचनः” ॥
 इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ तस्योदये तन्नामकलशं
 भवति । तस्य गणितप्राप्तपरिमाणं यथा । दश-
 व्यङ्गुलाधिकः पञ्चाङ्गुलप्रभे देशे वत्तमानेनविशा-
 यनांशे अष्टपञ्चाशत्यलाधिकचिद्वङ्गाः । इति
 ज्योतिषम् । तत्र जातफलम् ।
 “कुम्भकप्रे समुद्रतस्त्वलचित्तोऽतिसौहृदः ।
 परदाररते नित्यं सत्त्वकायो महासुखी” ॥
 इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
 कुम्भकः, पुं, (कुम्भ इव कायति प्रकाशते निश्चलत्वात् ।
 कै + कः । यथा कुम्भ + स्वार्थे कः) दक्षिण-
 हस्तेन नासापटद्वयं धृत्वा प्राणायामाङ्गं वायु-
 स्तम्भनम् । इति तन्त्रम् ॥ (पातञ्जलयाज्ञव-
 ल्कपादौ तु ।
 “कुम्भकः पूरको र्देहः प्राणायामस्त्रिलक्षणः ।
 पूरकं पूरणं वायोः कुम्भकः स्थापनं कश्चित् ॥
 वह्निनिःसारणं तस्य र्देहकः परिकीर्तितः ॥
 दक्षिणे र्देहेयद् वायुं वामेन पूरितोदरः ।
 कुम्भेन धारयेन्नित्यं प्राणायामं विदुर्मुधाः ॥
 अङ्गुष्ठेन पुटं ग्राह्यं नासया दक्षिणं पुनः ।
 कनिकानामिकाभ्याश्च वामं प्राणस्य संग्रहे ॥
 अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यान्तु ऋग्वेदी सामगायनः ।
 अङ्गुष्ठानामिकाभ्यान्तु याज्ञं सर्वैरथर्वभिः” ॥)
 (तथा च, हठयोगदीपिकायाम् । २ । ४३ ।
 “तत्सिद्धये विधानञ्चास्त्रिजान् कुर्वन्ति कुम्भकान् ।
 विचित्रकुम्भकाभ्यासाद्विचित्रां सिद्धिमाप्नुयात्” ॥
 “तत्सिद्धये उक्तान्यवस्थासिद्धये” । इति त-
 ट्टीका ॥ अस्य भेदाः यथा तत्रैव २ । ४४ ।
 “सूर्यभेदनमुज्ज्यायी सोलारी सीतली तथा ।
 भस्त्रिकाभामरीमूर्च्छा जालिनीत्यष्टकुम्भकाः” ॥
 तथा पुनस्तत्रैव २ । ७१ ।
 “प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो र्देहपूरककुम्भकः ।